

[Justitsministeren.]

stillet sig anderledes i den store Sag om Forderdrivelse.

Efter min Mening er Nævningeinstitutionen, som den nu er, meget forældet, den er ikke fulgt med Tiden. Paa dette Omraade maa vi stræbe efter at indhente det forsømte. Man drøftede Nævningeinstitutionen og lagde Planerne for Nævningeinstitutionen rundt om i Verden, længe før vi fik den realiseret her i Landet, men vi realiserede den paa det gamle Grundlag. For at belyse dette Grundlag tror jeg, jeg kan fortælle en lille Historie, der gaar i Ringsted, hvor jeg har været Folketingsmand i mange Aar, og som vist er historisk rigtig. Omkring Midten af forrige Aarhundrede afholdtes der et Byraadsmøde i Ringsted, ved hvilket Glarmester Vermehren, for øvrigt Fader til den berømte afdøde Maler Vermehren, udtalte: „Jeg er i denne Sag som i alle andre Sager, i Aften som stedse ganske af den samme Mening som Konferensraad Harhoff.“ Konferensraad Harhoff var Borgmester, Dommer, Politimester og Sparekasseformand i Ringsted i mere end en Menneskealder; han beherskede alt, og derfor kunde et Byraadsmedlem, der sikkert ikke var ringere end Borgere i Ringsted i Almindelighed dengang, sige saadan.

Det er karakteristisk for den Tid, da man planlagde Nævningeinstitutionen paa det Grundlag, at juridiske Dommere og Lægdommere som Nævninger skulde være og blive absolut adskilte. Det er ikke mere tidssvarende, og det, jeg søger at faa gennemført, er, at Nævningerne og de juridiske Dommere kommer i Berøring med hinanden til gensidig Vejledning, og at Nævningerne følgelig faar Indflydelse paa Strafudmålingen, for efter at den nye Straffelov er traadt i Kraft, er der overladt saa uhyre meget til Strafudmålingen, at Nævningerne ogsaa bør have Del deri.

Det, jeg sagde i Folketinget paa dette Punkt, var, at hvis Nævningerne havde vidst, at de havde Indflydelse paa Strafudmålingen, vilde Sagen muligvis være faldet anderledes ud. Det er derfor af Vigtighed, at vi fik det gennemført. Dernæst udtalte jeg, at hvis vi havde Doms mænd, saaledes som der foreligger Forslag om i et Udvalg i dette høje Ting, vilde en Frygt for, at Folk, som blev indkaldt som Vidner og derefter blev tiltalt, skulde blive behandlet med ufordøen og ubegrundet Haardhed, aldeles ikke kunne komme til at foreligge. Dette har jeg sagt, og det mener jeg er rigtigt, ligesom jeg mener, det er højest uheldigt, at de Forslag, jeg paa dette Omraade har

haft den Ære at forelægge Aar efter Aar her i Tinget, hidtil ikke er blevet Genstand for Behandling. Jeg haaber, at dette Forhold bliver rettet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg vil gerne sige til det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen), som omtalte Beliggenheden af den nye Jernbanebro ved Aalborg, at naar der skal bygges en ny Bro til Erstatning for en eksisterende Bro, maa den jo lægges paa den ene eller den anden Side af den gamle Bro og i stærkt begrænset Afstand fra den, idet Broen jo skal have Tilslutning til de bestaaende Jernbanespor og Jernbaneanlæg Nord og Syd for Fjorden. Naar man i dette Tilfælde har lagt den Øst for i kort Afstand, saa er det for at skaffe længe tiltrængte bedre Kurveforhold for Sporene paa Nørre-Sundby-Siden og for at kunne bygge Broen paa egen Grund paa Aalborg-Siden, altsaa uden at gaa til kostbar Erhvervelse af fremmed Grund.

Men Resultatet bliver ikke, saaledes som det ærede Medlem mente at maatte befrygte, at Vanskelighederne ved Broernes Beliggenhed i Nærheden af hinanden øges, idet den nye Bro ikke kommer til at ligge nærmere ved Landevejsbroen end den nuværende Svingbro i udsvunget Tilstand. Den nye Bro bliver jo en Klapbro, og den kommer ikke til at ligge mere østligt end den nuværende Svingbro i udsvunget Tilstand, som Skibsfarten maa respektere. Endvidere giver den nye Bro meget bedre Gennemsejling, idet Gennemsejlingsaabningen bliver 50 pCt. bredere end den gamle, saaledes at alle, der har været hørt om Sagen, mener, at der ikke skulde være noget til Hinder for at lægge Broen der, hvor det nu er Hensigten at bygge den, og saaledes at det i Virkeligheden skulde blive betydeligt lettere for Skibsfarten med den bredere Gennemsejlingsklap at komme igennem, end det hidtil har været.

Der har, som jeg har sagt i Landstingets Finansudvalg, fra Skibsfartens Side ikke mig bekendt været gjort Indvendinger, og efter de senere Forhandlinger, der for øvrigt drejede sig ogsaa om mange andre Ting, er mig bekendt Aalborg Kommune fuldstændig indforstaaet med Broen.

Rytter: Den højtærede Justitsminister tog et Forbehold i al Almindelighed over for mine Udtalelser her, og det er selvfølgelig en sikker Maade, for saa er der jo ikke forskertset noget. Men jeg vilde have ønsket, at Ministeren havde sagt noget om, paa hvilke Punkter min Fremstilling var urigtig.